

ЗОШТО НАПУШ ЗА ДА П САМО

Тежината на македонско-грчкиот спор околу името ги надмина природните и дозволените рамки на една дипломатска војна. Одамна тоа не е само политика, некаква заштита на историските факти или обичен процес на иредентизам. Опседнатоста со проблемот од страна на Грција ги изместува од колосек првобитно зацртаните правци по кои треба да се движи разврската на проблемот. И покрај упорноста на Атина да се стави крај на проблемот, таа со ништо не придонесува да се најде реално и конструктивно решение. Едноставно, нејзините закани, ултиматуми и провокации на секое место и во секое време, ја одвраќаат македонската страна да пристапи во фазата на завршување на овој конфликт.

Поаѓајќи од позиција на сила и членство во светските организации, грчката Влада се обидува не да ги искористи механизмите кои ѝ се на располагање, туку реално да ги злоупотреби. Досега тоа многу пати ѝ се случило. Македонија не прифаќа ултиматуми, особено не од страна која нуди и презентира лажни,

фабрикувани и фалсификувани податоци за историјата, сегашноста и иднината. Сè додека Атина го држи тој курс, по истата патека ќе се движи и Македонија. Македонската Влада, поведена од стратегијата на грчката дипломатија, почна да ги применува истите аршини, кои навистина не само што ја збунува Атина, туку и реално ја исплашија. Барањата за признавање на македонското малцинство во Грција, за обештетување и за враќање на имотите на децата бегалци, упатувањето писма до светските дипломати и последниот апел на Груевски за грчко признавање на Македонската православна црква, се чекори кои произлегоа како последица на грчкото инаетење и нејзината непопустливост во спорот и како директна последица на ветото во Букурешт. Атина однапред мораше да знае дека горделивоста и силината, кои се обидуваа да ги прикаже пред светот, нема да останат незабележани и неказнети. Таа почна да тоне во живиот песок, во која самата по своја вина западна.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

пирање на тоа, а доколку не успеат револтирано ги напуштаат сите собири.

За разлика од нив, ние Македонците стоиме на став дека треба да нè претстават како Македонија, но доколку не успееме во намерата, тогаш нема да ни биде проблем да продолжиме да учествуваме и како ФИРОМ, да го развееме македонското знаме како ФИРОМ и сл.

Карактеристични примери за ова се Европското првенство во параглајдерство, кое се одржа во Србија и Олимписките игри во Пекинг. На церемонијата на отворањето на Европското првенство во параглајдерство организаторот, Светската воздухопловна федерација, но и домаќинот Србија, нашата земја ја претставија како Македонија. Од жестокоста на реакцијата на Грците беа изненадени речиси сите. Тие ја напуштија церемонијата на отворањето на шампионатот. Грчката спортска делегација во знак на револт најави дури и напуштање на првенството, но српските домаќини останаа на позицијата дека ќе продолжат да го користат името Македонија, а не кратенката ФИРОМ. Се разбира, ова е голем успех на македонското претставување во светот, особено ако се земе предвид и фактот дека македонските параглајдеристи се едни од најдобрите во Европа.

Но, реакциите на Грција во поглед на овие, за неа болни прашања, се многу поконкретни од нашите. Во знак на револт Грците ги напуштаат сите места на кои Македонија ќе се појави под уставното име.

За разлика од нив, нам ни е побитно учеството, отколку достоинственото претставување како Македонија и како Македонци. Дека тоа е така како најсвеж пример го посочуваме најголемиот спортски настан во светот, Олимписките игри во Пекинг. Грција ископа тунел под земја додека не ја промени Македонија во "ФИРОМ", а ние гордо и со насмевки на лицата го размавтаме државното знаме под срамната референца. Зошто Македонија не ја напушти Олимпијадата?

жало дека тие се значително почувствителни од нас кога ќе се спомне името Македонија. Тие на секој чекор и во секоја пригода не престануваат да ги негираат македонскиот идентитет, јазик, култура и име. Кога Македонија ќе се спомне со нејзиното уставно име, тогаш тоа е знак дека Грците мора по секоја цена да преземат мерки за сто-

Дека Грците имаат поинаква стратегија од Македонците кога станува збор за спорот со името, говорат и многу настани во кои се пока-

"ФИРОМ" НЕ ЈА ТИ ОЛИМПИЈАДАТА ОКАЖЕ ДЕКА ПОСТОИ МАКЕДОНИЈА?

ДИСКВАЛИФИКАЦИЈАТА ПОГОЛЕМ ДОСТРЕЛ ОД ПОСЛЕДНИТЕ МЕСТА НА ОЛИМПИЈЦИТЕ

Сашо Несторов го освои последното место во стрелачката дисциплина во здушна пушка на 10 метри на Олимписките игри во Пекинг. Кајакарот Атанас Николовски остана втор одзади во дисциплината кајак на дива води. Пливачот Михајло Ристовски заврши на 55 ме-

долгогодишните проблеми во спортските случувања кај нас. Нејсе.

Анализата и прашањата поврзани со ова се сосема други. Како Македонија поинаку можеше да се претстави пред светот на овој најголем спортски настан на планетата? Како можевме да го избегнеме срамот на самото отворање на стадионот во Пекинг, кога под силните притисоци на Бакојани организаторот реши да нè "фиромизира"? Зошто не реагиравме соодветно на пресингот кој го направија Грците од секој аспект таму? Прво знамето во олимпиското село,

"Владата апелира до нашиот јужен сосед да овозможи духот на олимпискиот и духот на спортскиот натпревар да си го најдат своето реално место на летните олимписки игри во Пекинг. Македонија ќе ги преземе сите мерки кои ѝ стојат на располагање за да ги зачува дигнитетот и интегритетот на оние кои го бранат македонското знаме и на оние кои ги бранат боите на Македонија на спортскиот терен. Олимписките игри не се ниту време, ниту место за било какви политички спорови и политички надмудрувања. Прв пат имаме официјална реакција каде што се спори идентитетот на Македонците и на Македонија и прв пат имаме официјално отворена дискриминаторска политика, што ја вчудовидува македонската Влада".

Ивица Боцевски

КОЛКУ ОМРАЗА КРИЕ ПОГЛЕДОТ НА БАКОЈАНИ?

Посетата на Бакојани на Пекинг за време на отворањето на Олимписките игри имаше главна цел да го опструира појавувањето на нашата земја под уставното име Македонија. Таа не замина таму за да ги бодри грчките спортисти во освојувањето медали, туку да го продолжи добро познатиот грчки курс за негирање на сè што е македонско, од име, преку нација, до јазик, култура и традиција. Во оваа жена се насобрала голема злоба и омраза кон Македонија и Македонците. Се обидува да го запре незапирливиот процес за воздигнување на македонството на ниво, кое

природно му припаѓа и го заслужува. Светот не ги разбира грчките ставови како е можно да се води таква политика во XXI век, но од друга страна, пак, нема консолидиран став дека треба да ѝ се застане на опашката на опасната ламја.

сто од вкупно 57 натпреварувачи во пливачката дисциплина на 200 метри слободно. Пливачката Елена Поповска, исто така, на крајот од опашката на табелата. Што рекоа некои деновиве - се избанаа и ќе се вратат дома. Тоа беа очекуваните резултати на македонскиот олимписки тим на Олимпијадата во Кина. Слабите резултати без одраз на

потоа името, па терминот Македонци...

Некој навистина претерал во барањата, но истовремено резултатите од одбраната на нашата позиција во Кина останаа незабележливи во споредба со оние на грчката политичка, а не спортска делегација. Ни била упатена закана за дисквалификација на Македонија од Олимписките игри доколку на

"Нашиот став е дека Македонците треба да бидат примени во НАТО. Тоа беше ставот и во Букурешт. Надежта е дека спорот околу името сега ќе може да се реши мошне брзо. Разговарав со моите грчки колеги, а и Македонците беа тука во Стејт департментот. Ова е нешто што не треба да се испречи на патот на приемот на Македонија во НАТО, и на тоа работиме".

Кондолиза Рајс

"Заблуда е да се верува во концептот на чисти нации. Александар Македонски немал пасош и затоа не би се обложувал на тоа дали тој се чувствувал како Македонец по род или како Грк по род, но сигурен сум дека тој не би бил среќен кога би знаел дека неговото име ги оддалечува македонскиот и грчкиот народ еден од друг. Доколку Французите и Германците немаат проблем да го слават Карло Велики, тогаш зошто Грците и Македонците не би можеле да се согласат како да му се оддаде почит на Александар Македонски".

Антонио Милошоски

КИНА УСПЕА ДА ЈА ЗАШТИТИ САМО КРАТЕНКАТА МКД

самото отворање го покажеме спортскиот шал на кој е испишан зборот Македонија или доколку некој пред камерите извикнал Македонија. Таква психолошка и античовечка тортура е не-својствена за демократскиот свет. Зошто македонските олимпијци не собраа храброст и јавно пред светската јавност, која за време на преносот, броеше милијарда гледачи, не го направеа дисквалификациониот чекор. На тој начин Македонија ќе ја победеше перверзната кампања на Бакојани и на нејзините солидарни следбеници.

Некој ќе рече, па Македонија веднаш ќе ја вртеа дома, доколку го покажеше плетениот транспарент со името Македонија. Па, супер. Тој резултат од македонското патешествие во Кина ќе беше неколкукратно поголем од последните и претпоследните места на Несторов и Николовски, на Поповска и на Ристовски. Насловните страници во цел свет ќе беа збогатени со пишувања за македонското прашање, за иредентизмот и фашизмот на грчката пропаганда.

Но, нам повеќе ни се битни личните, отколку државните интереси. Дисквалификуваната Македонија ќе беше поголем победник и од потенцијален златен медал кој би го добиле. Ќе добиевме невиден публицитет. Сите ќе се прашуваа зошто тоа ѝ се случи на Македонија. Отстранета затоа што го штити својот идентитет, своето вековно постоење, својот македонски збор, македонскиот дух.

Грците ликуваа на кратенката "ФИРОМ" испишана на телевизиските екрани. Притоа, нашите олимпијци гордо го вееја македонското знаме. Бевме објект за потсмев. Не издржавме. Поткликнавме. Колкумина наши претставници досега во светот се откажаа од учество на разноразни семинари, конференции, културни и музички настани, само затоа што некој се обидел Македонија и Македонците да ги "фиромизира". Гордо и достоинствено ги напуштаа случувањата.

Сега македонските олимпијци останавме во Пекинг. Од голема важност бил собирот. Национално понижени и обес-

правени доживеаја уште едно бламирање со лошите резултати кои ги постигнаа.

Она што нам ни недостасува е стратегија со која ќе тргнеме во освојување на некоја цел. На ваков начин и со ваков план не постигнуваме ништо. Им даваме само простор и можност на грчките иредентисти уште еднаш да му објаснат на светот дека тие се во право, а ние сме арамиите. Одамна требаше да помине периодот на нашата национална анемиичност, на нашата рамнодушност кога некој ни ги плеска шлаганиците пред очите на другите. Претурањето од шупливо во празно ни ги затвора и тешко отворените патишта, за кои макотрпно сме се избориле. Отсуството на национална стратегија во сите аспекти на општествениот живот ни ги ослабнува шансите да дојдеме во предност, во контекст на грчките лобирања ширум планетата.

Оттука, ползата за Македонија од Олимписките игри во Пекинг ќе беше многу поголема доколку достоинствено нè дисквалификуваа заради нашата пожртвуваност за името и идентитетот, отколку што останавме со срамното учество под кратенката "ФИРОМ". Сите ќе знаеја дека нè отфрлија само заради тоа што сме Македонци. Доколку светот беше подготвен јавно да приреди еден таков фашистички гаф, тогаш кредибилитетот на светските организации сериозно ќе се доведеше во прашање. На овој начин покажавме дека нашиот идентитет не ни е на прво место. Индивидуалните постигнувања на поединци се многу побитни од македонштината. Пекинг фрли уште една дамка на кревката македонска сила да истрае во обидите на модерните фашисти да нè прекрстат и да нè преиначат. Некој навистина ќе треба да сноси одговорност за понижувањето кое ни се приреди. Одговорноста не е секогаш кај непријателот, кај некој еднадвор. Ајде да видиме што ние сторивме за да се заштитиме, ајде да видиме што ние направивме за да не се вратиме со наведнати глави од Пекинг.